

[Ole Vig Jensen]

de, fordi det til syvende og sidst gavner alle parter og i øvrigt virker inspirerende på den enkelte uddannelsesinstitution, at man har muligheder for at engagere sig i udviklingsarbejde.

Der er i lovforslaget indbygget en række bemyndigelser, som vi normalt ønsker at begrænse mest muligt. Skulle der under udvalgsarbejdet vise sig at være grund til at være betænkelig eller stramme op eller nærmere definere nogle af disse bemyndigelser, så vil vi selvfølgelig tage en drøftelse om det.

Afsluttende kan jeg kun sige, at med dette lovforslag er der ikke noget ønske om at forringe mulighederne på gymnasieområdet. Jeg vil tillade mig at sige: snarere tværtimod. Vi vil give lovforslaget den bedste gang igennem udvalget.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg vil ganske kort spørge hr. Ole Vig Jensen, hvorpå han bygger sin tillid til amtskommunernes forvaltning af dette. Hr. Ole Vig Jensen antydede, at der kunne ske direkte forbedringer. Kan hr. Ole Vig Jensen henvisse til eksempler på, at der er amtskommuner, der vil benytte denne overgang til kvalitetsforbedringer i den situation, som vil forekomme inden for overskuelig tid, f.eks. i dette efterår? Jeg har ikke kunnet få øje på amter, som har lovet faktiske forbedringer i gymnasieskolen. Tværtimod er der amter, der har gjort det stik modsatte. Men har vi et eksempel, så vil det være spændende at høre det.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg skal ikke bebrejde hr. Riishøj, at han tilsyneladende i denne sag har større tillid til staten og den siddende regering og dens til enhver tid værende flertal. Jeg forstod det sådan, at det i virkeligheden var bedre, at det var herindefra, vi styrede disse opgaver, og at det under alle omstændigheder ville være bedre, end hvis det kom ud til amtskommunerne. Det kvitterer jeg for, for det er en linje, vi altid har fulgt.

Jeg kan sige til hr. Riishøj, at vi ikke har grundlag for at have mistillid til amtskommunerne på dette område. Tværtimod vil jeg

sige, at når man ser, hvad amtskommunerne har gjort i forbindelse med udbygningen på gymnasieområdet, så har vi kun ros tilovers for, hvad man har gjort. Man har næsten gjort for meget, og derfor har man nogle vanskeligheder i øjeblikket, som ikke er så rare at klare.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Nu taler hr. Ole Vig Jensen om fortiden. Jeg spurgte om fremtiden, og jeg vil altså godt have et eksempel på det. Vi har ikke tillid til den minister, der har ansvaret for dette. Når vi i den nuværende situation foretrækker at have statsskoler, så er det ganske enkelt, fordi folketinget har kontrol med disse ting. Vi så, at vedrørende Rexonacirkulæret kunne man dog overtale de radikale til at gå med på et SF-forslag om at stoppe et ministerovergreb. Det er simpelt hen spørgsmålet om, hvorvidt vi i folketinget har en chance for at standse kvalitetsforringelser, der er baggrunden for, at vi stiller os afvisende over for dette forslag.

Men lad os høre et eksempel med hensyn til fremtiden. Det er udmærket at tænke tilbage på de glade 1960ere og begyndelsen af 1970erne, men hvad med den nuværende situation?

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg kan sige til hr. Riishøj, at længe før SF stillede sit forslag om at afskaffe det, som kaldes Rexonacirkulæret, havde vi haft en drøftelse med regeringen og faktisk aftalt, at dette cirkulære ikke skulle få indflydelse på gymnasieskolerne, så vi var faktisk hurtigere end SF.

Jeg kan kun understrege, at vi taler jo begge om fremtiden med en vis usikkerhed. Der er åbenbart den grundlæggende forskel i opfattelsen, at vi ikke har nogen mistillid, og at vi ikke tror, at amtskommunerne ikke vil røgte denne opgave godt. Selvfølgelig vil de det. Det er deres egne unge mennesker, de giver disse tilbud, og derfor tager de selvfølgelig opgaven alvorligt.

Bente Juncker (CD):